

Al otro barrio

Direcció: Mar Olid **Guió:** Daniel Monedero, Francisco Arnal **País:** Espanya
Durada: 107 min **Any:** 2024 **Gènere:** Comèdia **Interpretació:** Quim Gutiérrez, Sara Sálamo, María de Nati, Javier Herrera... **Música:** Vanessa Garde **Fotografia:** Sergi Gallardo **Distribuïdora:** Buena Vista International **Estrena a Espanya:** 05/12/2024

No recomanada per a menors de 12 anys
Versió original en espanyol

SINOPSI

Intentar enganyar Hisenda ha estat una opció massa temptadora per a l'Andrés (Quim Gutiérrez), però no comptava que l'acabessin enxampant. I això és exactament el que li ha passat. A més de la multa milionària que li ha caigut a sobre, ara ha de traslladar les seves oficines al barri de Los Caños, a l'extraradi més marginal de la capital, o això li sembla. Però és que l'Andrés s'estava aprofitant d'una sucosa subvenció per tenir la seu allà, sense que hagués posat mai els peus al barri. A contracor, ell i els seus empleats es traslladen a Los Caños i allò no és tan dolent com s'esperaven... És pitjor. (FilmAffinity)

CRÍTICA

'Al otro barrio': l'important no és el salt, sinó l'intent de crear

En una projecció per a la premsa al Festival de Cinema de **Sevilla**, la sala desbordava de curiositat i un lleu escepticisme: Una altra comèdia espanyola amb moralitat social? **Mar Olid**, la directora de **Al otro barrio**, va defensar la importància de trencar prejudicis, una intenció lloable, però no sempre fàcil de traslladar al llenguatge de l'humor.

La història ens porta des del marbre fred d'una agència de comunicació d'elit al cor de Madrid fins a un barri de l'extraradi on la vida té altres ritmes, altres regles. Allà, els protagonistes, liderats per un sòlid Quim Gutiérrez, acompanyats d'una hilarant Sara Sálamo, intenten encaixar mentre els seus privilegis, prejudicis i pors trontollen.

El que **Al otro barrio** ofereix no és precisament subtilesa. Els gags funcionen de vegades, amb moments d'enginy que provoquen rialles sinceres, però també cauen en el traç gruixut que caracteritza tantes comèdies espanyoles modernes. El guió, una adaptació de l'èxit francès *Jusqu'ici tout va bien*, no sempre aconsegueix equilibrar el xoc cultural amb la reflexió que promet. Hi ha acudits que, encara que efectius, reforcen clixés que la pel·lícula intenta criticar. És una contradicció incòmoda que no es pot evitar notar.

Dit això, la pel·lícula brilla en els millors moments gràcies al seu repartiment. Javier Herrera i Hamza Zaidi aporten un contrast natural i honest, allunyant-se de l'arquetip per oferir personatges que, sense aprofundir gaire, resulten humans.

No tot és negatiu, ni molt menys. Mar Olid parla de prejudicis amb valentia. Hi ha moments de lucidesa, d'humor universal i de tendresa que recorden la capacitat de les comèdies per connectar. Però tampoc és un cop mestre. Com tants intents recents de barrejar humor amb crítica social, **Al otro barrio** es queda en el terme mitjà: simpàtica, funcional, però incapaç de deixar una empremta inesborrable.

Quan vaig sortir del cinema, vaig pensar en els meus propis prejudicis. En com esperem sempre alguna cosa diferent, una mica trencadora, i com això de vegades ens fa passar per alt els plaers més modestos. **Al otro barrio no canvia les regles del joc, però en crea unes de noves, unes que ens recorden que, de vegades, l'important no és el salt, sinó l'intent de crear.**

Jaime Polo - nuevatribuna.es